

BUNUL ECONOM

ABONAMENTE:

Pe an 4 coroane (2 fl.); jumătate an 2 cor. (1 fl.)
Pentru România 15 franci.

PROPRIETATEA

„Reuniunii economice în Orăștie“
Apare în fiecare Sâmbătă

INSERȚIUNI:

se socotesc după tarifă, cu prețuri moderate.
Abonamentele și inserțiunile se plătesc înainte.

Dela Reuniune.

Faceți gropi pentru altoi!

Reuniunea Economică din Orăștie amintește prin aceasta membrilor sei, și tuturor celor-ce doresc a se face noi membri, că în primăvară va împărți de nou peste 2000 altoi, meri, peri, cireși, vișini și pruni, între membrii sei.

Cei-ce doresc a fi împărțâșiți cu altoi și voesc ca altoile să li-se prindă toate frumos, — să se apuce acum în ajunul iernii, ba și în iarnă, să-și facă prin grădini gropi pentru pusul de altoi!

Faci gropile în șir, și pe câte 10 metri una de alta. De adânci să fie cam un metru, dar' cel puțin 75 cm. De largi peste metru. Le lași apoi să stea iarna întreagă așa săpate, ca pământul mort scos din ele, cum și țărni și fundul gropilor, să le bată zăpada și gerul și aerul și căldura și toți agenții atmosferici, prin ce să îmbunește pământul așa de mult, că în primăvară punând altoile în el, să prindă ca în cenușe!

Rugăm cu o cale pe toți cari doresc a avea altoi, că, să înștiințeze la comitetul Reuniunii (la secretarul), că de câte au lipsă?, căci în Decemvrie înaintăm rugarea pentru primăvară, și să ne putem face samă cu numărul ce să cerem.

Stări îngrijitoare.

— Plătitorilor de dare, luați aminte! —

Sâmbăta trecută, ministrul de finanțe al țării, a ținut în dietă o vorbire mai mare asupra stării materiale în care se află Ungaria astăzi, i-a zăgrăvit pe scurt icoana viuă, așa precum o vede și o simte dela locul seu înalt, de unde mai ușor poate vedea și ști cum stă țara.

El a zis:

»Că starea economică a țării nu e priincioasă, asta n'o poate tăgădui nimenea. Am avut un an de roadă mijlocie, mai puțină și ca anii trecuți! Prețul grâului nu s'a urcat. Industria peste tot a tângit. Numai în comerț s'a simțit oare-care îmbunătățire îmbucurătoare.

»Eu nu stau la îndoială de a constata dela acest loc, că în starea noastră economică, durere, în mai multe puncte ale ei, se arată semnele stărilor de criză«.

Recunoaște ministrul, că sunt multe nevoile cu cari are să se lupte țara, între cari: nesiguranța față de Austria și de străinătate, care apasă cu greutate de plumb asupra întregii vieți economice din țară; ear înlăuntru sunt triste urmările ce au lăsat după sine pustiirea văilor prin filoxeră; boalele de animale, indeosebi boala de porci; faptul că de șir de ani n'am mai avut nici un an bogat în roade de câmp; că industria a suferit uriașe pierderi în urma anilor răi și pentru ea; în comerț a scăzut prețul hârtiilor de valoare și prețul nemișcătorului.

Cu toate astea, ministrul crede că nu este perdată încă cu totul ori-ce nădejde de îndepărtare a acestor stări posomorite. Și un mijloc care să ajute pe singuratici, ca și pe țară, a se mai ridica din această stare, zice și ministrul că este *crușarea tuturor și în toate!*

Scriind asupra acestui lucru, o foaie mare din Pesta, »B. H.«, zice: „Și noi dăm sfatul, că atunci când oficios, din scaunul ministerial, se recunosc de critice stările economice, atunci fiecare să-și facă samă cu gospodăria casei sale, să-și împuțineze cheltuelile, să-și reguleze datoriile, căci nu știe când îl va ajunge an cu roadă rea, pierderea creditului, bancrotul băncii cutare cu care are de lucru, vre-o plată urmată din chezeșie pentru alții, —

tot necazuri, cari isbesc greu pe singuratic ca și pe societate, ba pe statul însuși.“

Dar' după acestea foaia numită, cu neplăcere scoate la iveală, că ministrul care dă sfat locuitorilor țării să cruce, el însuși n'a știut urma acest sfat la facerea budgetului țării pentru anul ce vine, ci în loc să meargă crușând, el a făcut pentru anul ce vine socotelile și a venitelor și a cheltuelilor, cu mult mai urcate ca până acum, anume cheltuelile cu 29 milioane coroane mai mari, ca ăstan!

Iată anume cari rubrici de cheltueli sporesc față de trecut:

Sunt mai mari:	cu coroane:
Cheltuelile comune	6,716.000
Pensiunile	925.000
Cametele datoriiilor țării	1,025.000
„ cabinetelor singuratic	284.000
Chelt. președinției ministeriului	46.000
a ministeriului de interne	939.000
„ „ „ finanțe	870.000
„ „ „ comerț	5,951.000
„ „ „ agricultură	819.000
„ „ „ culte	3.583.000
„ „ „ honvezi	1,223.000
spese transitorii	3,578.000
investiri	4,416.000

După acestea foaia numită să întreabă: »Ei bine, asta e vestita *crușare?* E oare țara, pe care ministrul ni-o descrie atât de dureros, în stare a cheltui cu 29 milioane și mai mult ca în trecut? Nu tragem la îndoială, că va fi, căci și-au șofolit mai sus și venitele, prin ridicarea dărilor directe și prin venitele dela execuții“.

Astea ca fapte pentru anul ce vine, ear' pentru viitor ministrul face cetățenilor făgăduințe noue, de care să li-se strepezească dinții, anume că: »în viitor avem încă de isprăvit lucruri de mare însemnătate, cari vor încorda încă puterile statului în măsură foarte mare, anume ne stă nainte deslegarea cererii slujbașilor țării, (de a le mări plățile), reforma administrației și, mai curând ori mai târziu, reforma armatei«, toate împreunate cu mari îngreunări pentru stat.

Le-am înșirat și noi aci aceste

ucruri, pentru-că privesc de-adreptul și pe fiecare fiu al poporului nostru. Stăm în fața unor timpuri și mai grele ca cele de azi, timpuri prin cari numai cu primejdii se va putea trece. Primejdia cea mai mare o vedem noi în faptul, că *ministrul are de gând, să scoată dările de pe oameni, ca ne-altădată!* În budget anume, unde e vorbă de cametele de întârziere după dări, ministrul a luat la venite *cu 50.000 cor. mai puțin* ca în anul de față, ceea-ce înseamnă, că *nu va mai suferi întârzierile plăților de dări, ci le scoate cu toată puterea*, și scoțându-le așa, nu vor mai veni atâtea camete de întârziere.

Noi în lucrul acesta vedem o primejdie destul de mare pentru cei mai mulți din oamenii noștri! Căci cei mai mulți sunt *lăsători de pe o zi pe alta*, și nu-și plătesc darea, știind că tot vor mai fi așteptați. Vine executorul și-i cuprinde vitele, dar' nu se sparie, căci știe că de va duce 2—3 fl. din restanță, îl mai amână. Acum însă ministrul e hotărît a scoate cu asprime dările restante, căci altfel n'are de unde coperi cheltuelile mărite, — și de aceea *atragem luarea aminte a poporului nostru asupra acestei primejdii, îndemnând pe mic și mare a-și plăti restanțele de dare*, ca nu cumva pentru acelea, să li-să golească curtea de vite ori să li-să liciteze chiar moșioara, rămânând sêraci de tot! Singura scâpare e: să cruțăm cât putem, în ale casei noas-

FOIȚĂ

Poveste minunată.

Este o poveste minunată, mai minunată decât toate și cu toate acestea foarte adevărată, povestea chinezului Wang-Tsay, care trăia în timpul de demult, mult înainte de dinastia ilustrilor Tchang, pe când țara Cerească era încă locuită de Semizei și Genii. Bêtrânele povestesc fetelor, când în anotimpul culesului ceaiului, furcăriile se țin la lumina nebuloasă a lampioanelor multicolore, sub înalții bambuși, unde adierea vântului de seară trece cu un misterios fășit de frunze.

Atunci, o tăcere mare se face printre limbuții rizători și nu se mai aude decât vocea stacată a priveghitoareii cântând gloria stelelor sau cântecul monoton al brotăceilor.

tre, să ne plătim darea, pentru a ne feri de biciul execuțiilor, și să cercăm a ne mări venitele prin economie mai rațională, mai înțeleaptă ca în trecut, în toți ramii economici.

Reuniune agricolă la Brașov.

Conducătorii despărțământului Brașov al „Asociațiunii”, cel mai activ și de frumoase rezultate arătător despărțământ, încă nainte cu vre-un an și-au pus de gând să pornească lucrările de lipsă pentru înființarea și în comitatul Brașovului a unei Reuniuni agricole, după modelul celei dela Sibiiu și a noastre.

În săptămâna trecută s'a făcut întâiul pas pentru realizarea acestui lucru laudabil, căruia din inimă îi dorim să fie încoronat de cel mai strălucit succes!

„Gazeta” scrie despre întrunirea de consfătuire, următoarele:

Prin întrunirea ținută Vineri, în 9 Noemvrie v. a. c., într'una din sălile gimnasiunii român din loc, s'a făcut un pas însemnat spre realizarea ideii de a se înființa o reuniune agricolă românească pe teritoriul comitatului Brașov. La întrunirea aceasta, convocată de comitetul despărțământului I. al „Asociațiunii” în urma concluderii dela adunarea generală din 13 Maiu v. a. c., a luat parte un număr însemnat de fruntași

Rêsboaiie sângeroase mahnise întreg imperiul. În canalurile râurilor unde se scald paserile dând din aripi, sângele cursese; pe plantațiunile de ceaiu arse, nu mai era decât cenușe neagră.

Wang află, într'o zi, prin rapoartele intendenților sei, că moșiile ce le posedă și le cultiva și care se aflau într'o provincie depărtată, fuseseră devastate în modul de mai sus; o parte din servitorii sei se revoltaseră, mulți fugiseră, iar restul nu mai asculta decât cu nepăsare și munciau prost; scurt, prezența sa era necesară spre a îndrepta lucrurile. Spinările aveau nevoie de a simți bêtul stăpânului.

El desprinse dar armura sa de bronz, își puse cascul turtit cu masca înfricoșată, îmbracă tunică de zale, își luă sabia, arbaleta (arc cu pat și țevă) și lancea și părăsindu-și mama mult iubită cu care locuia în Peking, plecă la drum pe fidelul seu cal, armat astfel

din Brașov și din împrejurime. Cu deosebire preoțimea și învățătorimea din comunele rurale a fost bine reprezentată, dovadă, că preoții și învățătorii noștri simt trebuința unei reuniuni ca cea proiectată, și totodată dovadă, că preoții și învățătorii noștri urmăresc cu zel și însuflețire ori-și-ce întreprindere menită a ridica poporul de sub conducerea lor.

Intrunierea s'a deschis la orele 11 și câteva minute de directorul despărțământ brașovean al „Asociațiunii”, profesorul A. Bârseanu, care accentuă în cuvântul seu de deschidere însemnătatea înființării unei reuniuni agricole în ținutul Brașovului și aduce ca pildă viată rezultatele binefăcătoare ale unei asemenea însoțiri: Reuniunea română din comitatul Sibiiului, care condusă cu zel și pricepere a revărsat mult bine asupra României din acel comitat.

După vorbirea de deschidere urmă o interesantă desbatere, la care luară parte d-nii: Iosif Maximilian, paroch în Brașovul-vechiu, Ioan Broșu, capelan în Dirstele-Brașovului, Nicolae Bogdan, profesor, George Ludu, capelan în Prejmer, Ioan Lengeru, avocat și Anania Boldor, învățător în Codlea. Resultatul desbaterii acesteia fû: constatarea unanimă, că în ținutul Brașovului este cu putință și totodată de cea mai mare trebuință înființarea unei reuniuni agricole românești, la care toți cei de față se declară cu însuflețire gata a lua parte și a-și da tot spriginul lor. Mai departe

din creștet până la tălpi; căci drumurile nu erau sigure, și avea de trecut singurătatea multor munți, a multor păduri adânci, unde jaguarul și tâlharii domneau ca stăpâni. Fără a pune la socoteală Spiritele-Rele, cari noaptea, sub forma mincinoasă a frumoasei nimfe cu ochii verzi, se ridicau de-alungul drumurilor spre a ocoli călătorul cu jocurile lor, spre a-l atrage în prăpastiile unde ele sê-i mânânce creerii.

De altfel Wang era un om îndrăgneaș, hrănit în studiul filosofilor și care nu se temea nici de D-zeu nici de diavolul. De ar fi întâlnit în calea sa pe Konei, piticul diform cu limba de foc, întortocheat ca o coardă de viță, care la amurgul serii rînjește pe morminte și se leagănă în chiparoși, ar fi zis, ațînându-i calea: «Ho! oprește; nu trece, babacule!»

Astfel trecând într'o seară o pădure mare de brazi, unde stâncile rês-

pentru realizarea cât mai grabnică și cât mai cu succes a hotărîrii de-a se înființa numita reuniune, se alese o comisiune de 28 membri din toate părțile comitatului, cari își luară asupra lor îndatorirea de-a se întruni cât mai de grabă, a fixa statutele noiei reuniuni și a face pașii de lipsă pentru recunoașterea ei din partea autorităților politice, avînd în același timp a face propagandă în mijlocul populației din comunele rurale pentru îmbrățișarea trumoasei întreprinderi naționale-economice și îndemnându-o să ia parte la adunarea de constituire în număr cât se poate de mare. Comisiunii acesteia îi va preda comitetul cercual al „Asociațiunii” tot materialul adunat cu privire la înființarea des numitei reuniuni.

Cu convocarea comisiunii se însărcinează dl Ioan Aron, director al școlii primare din Brașov, cunoscut ca grădinar și apicultor cu experiență și totodată unul din bărbații noștri cei mai zeloși.

Inceputul este așadar' făcut și avem firma speranță, că în curînd reuniunea agricolă din ținutul Brașovului va intra în ființă împlinind o misiune atât economică cât și românească.

AGRICULTURA

Arături târzii.

Am auzit multe plângeri din partea cultivatorilor mari mai cu seamă, cum că timpul ploios nu le-a îngăduit

pândite, scobite de ocean, care în vremuri spumega aci, avînd înfățișare de monstri petrificați, privindu-l cu ochii lor goi, el se opri deodată înmărmurit. La câțiva pași înaintea sa, pe pămîntul tapetat cu argintul lichen, două maimuțe stăteau jos, cetind cu seriozitate într'o carte. Cu labele lor întorceau paginile și din când în când țipau ușor dînd din coadă; apoi se ploconeau, ridicînd mâinile spre cer, ca pentru a se ruga și apoi își reluau cetirea. Soarele apunea, acoperind trunchii brazilor și dînd lucrurilor mari umbre fantastice.

Wang își trecu mâna peste ochi spre a se asigura că nu era o viziune de fantome, apoi întinse binișor arbaleta, îi puse un glonte de plumb, ochi pe una din maimuțe și trase. Maimuța primi glonte în ochiul drept, din care isvorî un șiroi de sânge. Ambele animale lăsară cartea, ear Wang se repezi și o ridică, pe când ele fugeau urlînd.

să facă destule arături și sămănături de toamnă.

Această impregiurare îmi dă prilej să revin asupra celor scrise mai de mult în aceastră foaie asupra *continuării arăturilor*, cari dacă nu pot fi sămănate vor rămînea ogoare pentru sămănăturile de primăvară. Cât pentru timpul până când arăturile se pot continua (face), suntem de părere că ele pot urma *până la căderea zăpezii*.

În alte țeri, cum de pildă în părțile de miază-noapte ale „Țerii-nemțești”, unde se face agricultură întinsă, *se ară cu zăpada pe câmp, ba încă se și cară și îngroapă fumegarul (gunoiul) trebuincios*.

Cât pentru urmarea *sămănăturilor*, apoi d. e. sęcara, care e mai puțin jingase de cât grăul, o samănă și în Noemvrie; în locurile șesoase și nu prea expuse vînturilor de cătră miază-noapte, și care au pămînt prin care umezeala pîtrunde mai ușor, se samănă și grău până pe la Arhangheli (se înțelege dacă nu au fost înghețuri mai dinainte). În această întemplantare sēmēnța trebuie îngropată mai adînc și se dă mai multă ca de obicei.

„Amic. Agric.”

Grădina de hemeiu.

(Urmare și fine.)

Incepînd din anul al doilea hemeiul are trebuință, pe lângă pârui sau arăcit, de următoarele lucrări: îndată ce înghețurile au trecut, se înlă-

inzadar o suci el în toate felurile, nu putea să înțeleagă nimic din ceea-ce era scris; nimic altul de cât litere necunoscute, linii, circonferințe concentrice, triunghiuri și alte semne cabalistice, semne înspăimîntătoare pentru cine nu le cunoaște. El o băgă dar în buzunar, și-și reluă ear drumul, neîndoindu-se că avea a face cu spirite.

Ajuns la hanul Dragonului-verde, unde avea de gând să petreacă noaptea, el povesti cele-ce i-se întemplantase, tot mîncîndu-și urezul și bînd ceaiul.

Gazda se speria groaznic; cine știe la ce răsburare se expunea poate? Wang dete din umeri, neîmpedcându-l să înghiță o îmbucătură mai puțin și nu lăsă o picătură mai mult în ceașca sa. Cu toate acestea printre cei-ce veneau și plecau, un om venise să se așeze pe rogojină alături de el. Acesta ținea mâna pe un ochiu, dînd semnele

tură țerina de pe hemeiu; pe la jumătatea lui Aprilie hemeiul se curăță, lăsându-se pentru fiecare cuib numai 2—3 tiji (vițe) din cele mai puternice; urmează apoi săpatul și cu acest prilej punerea de gunoi bine dospit în fiecare cuib; acum se face și pâruiul, ear vițele se leagă de pari cu paie ori fășii de teiu, sau cu nuiele de răchită. Parii se implîntă de obicei în partea dincătrău bat mai mult vînturile, în depărtare de 20—30 centimetri de cuib.

Pe la sfîrșitul lui Maiu hemeiul se sapă de-a doua oară. Cu acest prilej se taie o parte a vițelor, nu cumva ele să crească prea îndesuite, umbrindu-se unele pe altele. În urmă se leagă vițele din nou, dar' mai sus; dacă ar cere trebuința legatul se face pe două locuri.

Cu prilejul săpatului de-a treia-oară se adună țerina în jurul hemeiului, ear' vițele date mai tîrziu se taie până la înălțime de un metru și jumătate; la din contră hemeiul ar fi împedecat în desvoltare, ear' umblarea și lucrarea printre șire ar deveni anevoioasă.

În urma lucrărilor sus pomenite hemeiul trebuie lăsat să crească neîmpedecat până ce înflorește. O vară călduroasă, cu ploi îndeajuns, și lipsită de vînturi mari și răci, este totdeauna priincioasă desvoltării hemeiului.

Hemeiul se coace pe la sfîrșitul lui August și inceputul lui Septemvrie. Florile au atunci cotoare verde-gălbue,

unei mari dureri, zicînd că în întunec se isbise de o cracă de pom.

Și de-odată Wang îl surprinse, încercînd cu mâna cealaltă să-i ia din buzunar faimoasa carte; îi apucă brațul, dar atât de repede primi o lovitură cu capul în stomac, încât nu-și veni în fire decât spre a vedea maimuța luînd-o la fugă din puteri.

Inzadar încercă să o urmărească, nimeni îndrăsnind să-l ajute și se întoarse să se culce, fiind foarte necăjit. El puse cartea sub căpătăiu și adormi avînd arbaleta încărcată lângă dînsul.

Pe la miezul nopții, toți din casă fură speriați de țipete de jale; ca și ceialalți, Wang se deșteptă.

Lumina unei reci, îi lumina odaia albind pardoseala ca o brumă albă; el văzu întrînd prin fereastră una din cele două maimuțe, care îngenunchiată îi zise plîngînd:

— Omule, sunt unul din Spiritele

și dau un miros plăcut, îndeosebi dimineața și seara.

Culegerea însăși a hemeiului se face în modul următor: cam la 30—40 centimetri deasupra pământului vrejii se taie, capetele vrejilor dela pământ se înoadă într'un nod mare, ca să nu se scurgă sucul, ce și acum stăruie a se ridica din rădăcini. Apoi parii, împreună cu hemeiul de pe ei, se scot și se duc în locul menit pentru cules. Aici vrejii se scot cu flori și foi cu tot de pe parii; apoi din vreji se fac legături de 60—80 cm. lungi, și în sfârșit de pe aceste legături se culeg florile cu mâna, punându-se pe lepedee, fețe de mese, sau alte pânzături. Florile urite și foile se aleg dintre florile frumoase și sănătoase, cari se așează în corfe și se duc la uscătoare.

Uscatul se face pe aria șurilor, pe podurile caselor și a șoproanelor. Cei-ce însă se îndeletnicesc mai înadins cu cultura hemeiului, își fac anumite întocmiri din scânduri, unde scutirea pe timp ploios și peste tot uscarea în toată regula este sigură.

Uscarea însăși se face în umbră, nu la soare. Spre acest sfârșit floarea hemeiului se așează în pături foarte subțiri și se mișcă de repetite ori, scutindu-se de praf și de gozuri.

Uscatul ține 2—4 săptămâni, după cum adecă umblă timpul, după bunătatea întocmirilor de uscat și după cum omul stă de el. Hemeiul este deplin uscat, când stringându-l în mână,

pădurii; înapoiază-mi cartea, te rog! Ea nu poate fi pentru tine de nici un folos, ear pentru noi este sfântă. Inapoiază-ne-o! de nu, nenorocire ție!

Ca răspuns, Wang se aplecă spre arbaleta sa; însă în timpul de a-i întinde arcul și de a lua la ochi, mai-muța dispăruse. Și toată noaptea vâcărerile ocoliră casa; gazda înapăimântată, îl rugă înzadar să cedeze. El tu neînduplecat. De mai multe-ori eși să stea la pândă, însă nu văzu nimic. În zori de zi, înșela calul care necheza, sări pe el și hop! și hop! îl galopă toată ziua nepăsător.

Cincisprezece zile după aceea, fiind ajuns, el închise cartea într'un dulap și nu se mai gândi la ea.

*

Cu toate acestea anii treceau.

Cu ajutorul muncii și cu lovituri de bambu, Wang nu numai că îndreptase perderile, dar își înmulți veniturile,

după deschiderea acesteia nu rămâne îndesat, ci-și ia pe dată forma avută înainte de-a fi fost strins.

Hemeiul îndeplin uscat se așează în saci mai mari ca de obicei, îndeșându-se cât de bine.

Vitele mănâncă vrejii și frunzele de hemei atât în stare verde cât și după ce s'au uscat, mai ales peste iarnă.

Parii se păstrează la loc scutit de ploae până primăvara.

Cum am mai spus, după 12—15 ani hemeiul trebuie stîrpit, cultivând în locul lui sau plante de nutreț, ca, s. p., lucerna, sau plante de săpat: crumpene, cucuruz sau napi.

După vr'o 6 ani grădina cultivată cu lucernă sau plante de săpat se cultivă din nou cu hemeiul.

Dela brazdă.

INGRIJIREA VITELOR

Modul de sporire al vitelor.

Pentru-ca vitele să se poată spori e neapărat de lipsă, ca partea bărbătească și partea femească ce au să dea vieață unei noue ființe să se asemene. Așa e la vite și așa e la toate ființele, fie ele animale sau plante.

Toți plugarii — și cei-ce n'au umblat de loc la școală — știu, că taurul, boul, vaca, bivoul și bivolița se asemănă foarte mult, ear' oamenii învâțați zic că aceste animale se țin de același gen, și anume de *genul bouului*. Oaea și capra de asemenea samănă im-

cumpărase țarini noue, pe cari pusese să le defrișeze și să le planteze. Munca era grea și o supraveghiere continuă era necesară, și fiindcă localitatea nu era lipsită de plăceri, Wang se gândea să facă pe mama lui iubită să vie lângă dînsul, când într'o zi primi o scrisoare astfel sunătoare:

«Fiul meu! un unchiu al tatălui «tău, pe care nici tu, nici eu nu-l cunoaștem, a murit de curând lăsându-ne o avere enormă; grăbește-te de «a vinde cu ori-ce preț tot ce ai a-«colo unde ești, împărțește ce vei realiza din vânzare la sêraci, căci lui «Buddha îi place ca bogatul să dea de «pomană și vino în capitala imperiului, «unde nimeni nu va fi deasupra noas-«tră prin bogăție...»

Urma apoi descrierea fericirii de a-l vedea, și mulțumiri cerului pentru atâta fericire nouă.

Purtătorul vestei îi dădu toate deslușirile dorite; era un vechiu servitor,

preună mai mult decât, s. p., cu boul și cu vaca, și ele formează *genul oii*. De altă parte calul, măgarul și catărul fac împreună *genul calului*, ear' porcul se ține de *genul porcului*.

Așa dară animalele cele mai de frunte domestice (de casă) aparțin la numitele 4 genuri. Nu fac parte din aceste genuri: cănele, pisica și galițele.

Fie-care gen are de obicei mai multe *specii*. Așa animalele noastre domestice din *genul bouului* aparțin la două specii mai însemnate: *specia bouului* și *specia bivoulului*; cele din *genul calului* aparțin la: *specia calului* și *specia măgarului*; ear' cele din *genul oii* aparțin la: *specia oii* și *specia caprei*.

O specie are și ea de obicei una sau mai multe *rase*.

Așa: *specia bouului* numără următoarele rase mai de frunte:

1. rasei vitei surie.
2. rasei vitei roșie.
3. rasei vitei negre cu pete albe.
4. rasei vitei roșie din Elveția.
5. rasei vitei brunete din Elveția, ș. a.

Animalele din aceeași rasă se asemănă în foarte multe privințe, așa: între altele, prin culoarea părului, forma și mărimea corpului (trupului), forma coarnelor ș. a. Aceste însușiri nu se schimbă ușor, ci trec din tată în fiu.

După ce am arătat ce e de a se înțelege prin *genul*, *specia* și *rasa* celor mai folositoare animale domestice, lucruri și vorbe cu cari cetitorii se în-

care crescuse de mic pe Wang și care plânse de bucurie revăzându-și tinărul stăpân.

El puse dar de îndată avuturile sale la licitație publică, le dădu pe un preț de nimic, împărți suma între sêraci, până la ultima sapecă (lețcae) și pe o joncă (un fel de corabie) superbă pe care o armase el se îndreptă pe apă spre Peking.

Dar în aceeași zi, mama lui primi o scrisoare cu următorul cuprins:

«Mamă! Te salut. Am dobândit o «avere enormă; grăbește-te de vinde cu «ori-ce preț tot ce avem acolo unde «sunteți; împărțiți produsul la sêraci, «căci lui Buddha îi place ca bogatul «să facă pomană și vino la mine. Iu «liniște și pace vom petrece aci zilă «fericite.»

Buna femeie simți inima saltându-i de bucurie la cetirea acestei scrisori; ea cunoștea demult servitorul care i-o aduse. Era omul de încredere al fiului

tălesc adesea prin gazete și cărți, vom trece la modul de sporire al animalelor domestice.

Cum se obișnuiește la noi sporirea animalelor? Se știe, că se împreună 2 animale (parte bărbătească și femeiască) din aceeași rasă. În ce privește rasa vitelor, la noi este în precumpănire aceea a vitei sure sau albe, și astfel se împreună de obicei un taur sur cu o vacă sură.

Împreunarea a 2 animale de rase deosebite ale aceleiași specii se întâmplă mai rar. S. p. sunt rari comunele noastre, cari și-au agonisit și câte un taur de rasa roșie, ca în chipul acesta să-și prășească soiuri nouă de vite, mai bune și mai de preț.

(Va urma).

Gâsca de Emden.

Precum între găini sunt soiuri sau rase aveau prețioase, tot așa și între găște. Gâsca de Emden sau gâsca uriașe le întrece pe toate. Prin urmare cei-ce se îndeletnicesc sau ar dori să se îndeletnicească cu cultura găștelor, trebuie să dea întâietate acestei rase.

Gâsca de Emden este mult mai mare decât gâsca noastră obișnuită. Când a ajuns la mărime deplină are o greutate de 7—8 kilograme, ear' îngrășată 10—12 klgr.

Această găscă samănă foarte bine cu gâsca obișnuită; atâta numai că o

ei; ea nu mai înceta de a-l face să vorbească, cerându-i amănunte.

Ea vându totul, răspândi banii dobândiți la sêraci, rugându-i să-i mulțumească lui D-zeu în numele ei și al copilului ei și plecă.

*

Wang plutea de opt zile. Trântit a lene pe perne la partea din față a vasului său, răzimat în cot, el se juca făcând să alunece ramurile de salcie, prin mâna cealaltă ținând-o d'asupra capului său. Se crepa de ziuă. O ceață ușoară împănjenia vârful munților purpurii de îmbrățișarea primelor raze ale soarelui. Iar cerul, soarele, norii, munții, sălciile pletoase, toate acestea se reflectau în apa limpede, în care lopețile vâsleșilor reproduceau șgomotul încet al mătasei ce se rupe. Din când în când stoluri de pescari sburau din trestii în mijlocul unei ninsori de pene.

Și Wang visa la soartea fericită

întrece cu mult în mărime și penele îi sunt de culoare albă curată.

Prășirea și ținerea acestei găște nu-i fac economului nici greutate mai multă nici cheltueli mai mari decât prășirea și ținerea găștei obișnuite. Ea are trebuință în locul întâiu de o pășune bună, și de apă curată, unde mai găsește pești, broaște ș. a. În chipul acesta puii se pot ținea de când es din găoace, până când au devenit mari, fără a le da măcar un grăunte din mână.

Deci, unde sunt riuri și lacuri, și astfel este mod de a ținea găște, trebuie prășite găște de Emden.

Folosul acestor găște este mult mai mare decât al găștei obișnuite; pentru-că, ținute numai cu iarbă în timpul verii, ele ajung la mărime deplină, și în această stare sunt îndoit și întreit mai grele decât alte găște, și prin urmare și mai prețioase.

Carnea lor e gustoasă ear' penele mult mai căutate decât ale găștei obișnuite. La 6 săptămâni penele acestor găște sunt deplin dezvoltate; ale celorlalte rase însă numai la 8 și chiar la 10 săptămâni. Din această cauză încă li se dă întâietate găștelor din vorbă, ca unora cari se desvoaltă mai repede, ajungând astfel a fi întrebuițate sau vândute mai de timpuriu.

În anul dintâiu gâsca de Emden ouă 20—30, în al doilea aproape 50 de ouă. Această găscă clocește bine

ce-l aștepta de aci înainte. Nu va mai avea supraveghiere neîntreruptă, prin griji plicticoase, sculări timpurii, când este atât de dulce, de a se lăsa dus de firul gândurilor; viața sa se va scurge tot atât de lină, ca și fluviul pe care plutea. Va avea un mare parc, cu clopoței de aur la kioscurile sale și colivii mari pline de păsări rare. În cupe de opal va bea vinul parfumat, presărat cu petale de migdal; va mânca limbi de cocoși și cocoșe de dromadere. Se perdea astfel într'această visare, privind o barcă ce se mărea în depărtare.

Această barcă se apropia cu încetul. Curând după aceea ea se încrușișă cu a sa și el dete un țipet mare:

— Mamă!

Un alt strigăt îi răspunse:

— Fiul meu!

Vâsleșii se opriră, se alăturară, și odată primele îmbrățișeri trecute, deslușirile începură, fiecare crezând că ce-

ouăle, și-și conduce, îngrijește și apără puii cu mare iubire și pricepere.

Preste vară nutreământul de căpetenie al găștelor este iarba; preste iarnă ovêșul, cucuruzul, cartofii și napii neferți.

Cei-ce vor să-și prășească astfel de găște, și de dorit ar fi să-și prășească cât mai mulți, trebuie să-și agonisească de timpuriu ouă de soiu curat, fie și numai două.

Calea cea mai potrivită spre acest sfârșit este negreșit calea Reuniunilor noastre economice, cari ar putea agonisi ouă aveau bune și cu prețuri mai puțin de spăriat.

— u.

ȘTIRI DE TOT FELUL

Filoxera, această ciumă a viilor, începe a să lăți tot mai mult și în comitatul nostru. Dl. preot L. Nandra din Silvașul de jos ne face cu durere cunoscut, că viile comunelor Silvașul de jos și de sus, Ocoliișul mare, Nădăștia, Maceu și altele, comune pentru care viile erau isvorul de căpetenie de venit, — azi sunt în apunere, căci toate au fost atacate de teribilul flagel al filoxerei, — precum scriserăm că sunt atacate din estan și cele din Geoagiul de jos.

În vederea acestui fapt trist pentru proprietarii noștri de vii, noi vom începe în curând a da în traducere Instrucțiunea pe care a pregătit-o în Ministeriu de agricultură prin oameni

lalalt avea poftă să-și petreacă pe socoteala celuiialalt.

— Privește această scrisoare, mamă.

— Iată pe a ta, fiul meu!

Scrisorile deschise, fiecare se pomeni având în mână o bucată de hârtie albă.

Wang și cu mama lui se priviră, lucrurile începură să devie stranii.

— Cine zici tu, fiule, că ți-a dat-o?

— Licsu.

— El nu m'a părăsit.

— Dar d-tale?

— Tscheng.

— El nu s'a depărtat de lângă mine.

O vagă teroare îl cuprinse. Cei doi servitori jurau că nu înțeleg nimic din cele-ce li-se ziceau.

În momentul acela un rîș batjocoritor rêsună în aer și toți vêzură două maimuțe apropiindu-se de mal înotând, sârind pe mal și fugind sârind de bucurie. Unul din ei ținea o carte, pe

probați și o tipărit-o. Vom traduce-o și vom retipări-o în broșură. Sunt poze despre cum e a să porcede la renoirea acestor vii.

Cei-ce doresc vițe altoite de tot soiul, să se adreseze la inspectorul de vii din Aiud (Szőlőszeti és bórászati felügyelőség, Nagy-Enyed), de care se ține și comitatul nostru

Instrucția ministerială recomandă numai 3 din multele soiuri de vițe americane, anume: *Riparia Portalis*, pentru locuri mai bune, *Rupestris monticola* pentru locuri cam umede, în parte văroase și mărgoase, și *Vitis Solonis* potrivită aproape peste tot locul.

Prinderea postului de Crăciun a fost întâia zi ce ne-a adus aminte de albul Crăciun. Am avut toamnă lungă, zile adesea ca de Mai până acum de curând, dar Marți pe la amiaz, ziua prinderii postului, ne-au făcut văzuta întâii fulgi de nea, albi și ușurei, stingându-se îndată ce au ajuns jos. Mercuri au căzut ceva mai mulți, iar azi — Joi dimineața, când ar fi să fie adevărata întâie zi a postului — ne-am trezit aflând coperișele caselor de tot albe, vestindu-ne și mai viu, că ne aflăm în postul Crăciunului. De altfel nu e tare frig, înghețul încă n'a început.

Producțiunea teatrală și cu declamațiuni, dată de tinerii meseriași români din Orăștie Sâmbăta trecută, a fost una din cele mai bine cercetate

care Wang o recunosc îndată. Două costume la fel cu ale servitorilor erau pe jos în fiecare barcă.

Atunci Wang începu să plângă ca un copil; apoi fu scuturat de un rîs sinistru. El se apucă să joace cântând cuvinte fără vre-o legătură. Stălcită de durere, mama sa descinse curând după aceea la malul unde cresc cele Șapte-Flori și mult timp se văzu rătăcind pe drumuri sërmanul nebun.

El unbla în patru labe, în mici sărituri ca maimuță; câte-odată se o-
prea, ședea jos, își freca nasul cu degetele și se prefăcea că citește cu băgare de seamă într-o carte; apoi deodată ducea mâna la un ochiu, țipa de durere și își urma fuga. Noaptea dormea în vechile cuptoare părăsite.

El dispăru într-o zi și nimeni de atunci n'a mai auzit vorbindu-se de el.

(A. P. R.)

Iulschu Muntshang.

producțiuni. Public mult, inteligentă din loc și jur, meseriași și țărani. Acușă nu mai încăpeau, — mai ales prin loje...

Tinêrul Iuliu Muntean a deschis producția îndată după 8 ore, declamând anecdota hazlie de Speranță: „L'a făcut de ris sêracul“. Publicul a ris și el de bietul erou al piesei și a rêsplătit pe declamator cu aplause. — Piesa teatrală primă, „Doi prinși în cursă“ de Bobancu, e o piesă slăbuță, și diletanții au trebuit să facă mari storțări ca să facă efect cu ea, totuși spre lauda lor, au jucat-o destul de bine (dnii R. Ionescu și P. Tâmpa, cu d-șoarele Roza Rațiu și Ecaterina Rus). — Bine declamată, mai ales ca prosodie, a fost poesia „La oglindă“ de Coșbuc, prin drăgălașa d-șoară Valeria Grof. — Vodevilul Rusaliile de Alexandri, fiind piesă mai bună, a și fost încununată de succes mai bun. Erau drăgălașe tablourile de țărani și țărance, între cari deosebit haz făcea dl C. Budoiu ca țeran mai bătrân și brișcă de gură, apoi gazetarul pițigăiat, dl P. Banciu, dar' peste tot toți (dnii R. Ionescu, I. Muntean, P. Muntean, P. Teacău, d-șoarele: S. Adamescu, Ec. Rus, Fl. Budoiu și Saveta Ciucurel) s'au achitat în chip mulțumitor de rolurile lor. Meseriașilor nostri — instruați de dl Constantin Baicu, — această producție, ca și altele de mai nainte, încă mai reușite ca aceasta, le tace onoare. Mai mult e greu de așteptat dela dênșii.

Au avut și venit material frumos.

După producții, a urmat joc, început vesel cu Hora, și durat până târziu în noapte.

Înainte numai, și D-zeu vè va ajuta. Ear' spriginul publicului îl aveți asigurat. M—u.

Licitația averilor orășenești ale orașului Orăștie, a avut loc zilele astea, de Duminecă încoace.

În ziua întâie și a doua s'au dat în arênda pe 6 ani *pământurile* cari formează proprietatea orașului aflătoare pe hotarele comunelor Orăștie, Romos și Șibot, și a *crescut arênda lor cu 1200 cor.*, față de arênda din anii de până acum.

A doua zi s'au exarêndat *cele 3 mori* ale orașului, cari până acum au adus orașului un venit de 10.555 cor., ear' acum s'au exarêndat *cu 1692 cor. 80 b. mai scump* ca în cut. tre Moara „Cetății“, și moara de mijloc,

au rêmas tot dlui Fr. Schulleri, ear' moara de jos a rêmas la licitație dlui I. Branga.

În a treia zi s'a licitat vama pieței orașului, care a rêmas tot dlui V. N. Bidu, cu 5710 cor., deci cu 790 cor. mai ieftin ca în trecut, — ear' cea a tîrgului de vite a rêmas dlui Izr. Heimann cu 2200 cor., deci mai scumpă cu 49 cor. ca în trecut.

Joi s'a exarêndat cantinul casarmei orășenești, care a rêmas dlui Fr. Schulleri cu 955 cor., deci mai ieftin cu 181 cor. ca în trecut.

Licitația, privitor la toate, are să fie încă aprobată de reprezentanța orășenească, care și-a rezervat dreptul a-și zice cuvântul din urmă, putend da arênda eventual la unul ce a căzut la licitație, dacă ar afla-o asta în interesul orașului.

Deci, de s'ar aproba licitațiile așa, cum au rêmas, orașul ar câștiga față de trecut 1971 cor.

Sâmbătă se vor licita munții de pe hotarul Șibișelului.

Noroo. Un Armean sêrac venit din Turcia la noi, și așezat la Gherla, unde trăia ca lucrător ziler, a fost înștiințat, că a moștenit dela un neam al sêu 50 de milioane floreni! Și-a adunat bani de pe unde a putut, ca să aibă cu ce merge să iee în samă uriașa bogăție.

Ministrul ung. de interne a luat măsuri pentru împedecarea așezării în țară, a Jidanilor, cari, mai ales din România, plecară cu grămada în afară și foarte bucuros se așează la noi, unde vèd că le merge bine de tot.

Dl Ioan Dobre, cleric absolut, fost învățator un an la noi în Orăștie, a depus primul riguros în științele teologice la universitatea din Cernăuți. În curând va lua Doctoratul în teologie. Asemenea dl *Aurel Crăciunescu*, stipendist al diecesei Aradului. Ii felicităm!

„O sală de sinucidere“. Doctorul Charles Jacobs, un specialist pentru boalele nervoase, a cerut primăriei din Chicago voe a înființa «o sală de sinucidere», unde toți cei sătui de viață, cari ar voi să moară, se vor putea omori «cinstit», plătind o anumită sumă de bani.

Vor fi unelte pentru toate gusturile: frânghii, revolvere, instrumente de tăiat, gazuri cari îneacă, otrăvuri, și scaunul electric.

Doctorul a trimis celor 23 de cluburi ale sinucigașilor din Statele-Unite înștiințarea sa, lăudând excelența salei plănuite spre folosul celor sătui de viață.

Harrison, primarul din Chicago, respinge «acum odată» sã deã autorisarea cerutã pentru sala de sinucidere. Poate mai târziu...

La producția meseriașilor români din Orăștie datã Sãmbãtã sara, au binevoit a suprasolvi urmãtorii d-ni: Mihail Grof 2 cor.; I. Marian 2 cor.; Dr. Strãitar 2 cor. 20 b.; Dr. A. Vlad 5 cor.; Virgil Vlad 1 cor.; Dr. S. Moldovan 5 cor.; Eftimie Costescu 2 cor.; Dr. I. Miha 6 cor. 40 b.; I. Roșu 2 cor.; Sim. Corvin 1 cor. 60 b.; Dr. A. Muntean 5 cor.; G. Bãlosu 1 cor.; Kovaltsik I. 2. cor.; I. I. Vulcu 5 cor.; Dr. R. Dobo 2 cor.; Dr. G. Dubleș 2 cor. 20 b.; A. Herlea 1 cor.; A. Pleter 1 cor.; Grigore Vulcu 1 cor. 20 b.; N. Balomiri 20 b.; P. Nicoarã 40 b.; I. Fleșeriu 20 b.; I. Muntean iun. 40 b.; alți 4 inși 80 b.

De tot au incurs . cor. 315 20.
Spesele au fost . * 165 20.

Venit curat cor. 150 00

Primeascã domnii suprasolvenți, precum și întreg onoratul public care a sprijinit așã de frumos pe meseriași, cele mai cãlduroase mulțumite pentru participare și pentru suprasolviri.

Orăștie, 27 Noembrie 1901.

C. Baicu.

Din însãrcinarea „Reuniunii Economice“:
Editor și redactor responsabil: Ioan Moța.

1346—1901. kir. végrh. sz.

Árverési hirdetés.

Alulirt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a dévai kir. törvényszék 1899. évi 6437 sz. végzése következtében Hosszu Ferencz ügyvéd által képviselt Ardelean Nicodin javára Kozma Kestán és t. ellen 6 kor. 40 fill. s jár. erejéig 1899. évi november hó 30-án foganatosított kielégítési végrehajtás utján le foglalt és 780 koronára becsült következő ingóságok, u. m.: széna, sertés és kukuricza nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a dévai kir. járásbíróság 1901-ik évi V. 649/12 számú végzése folytán 6 kor. 40 fill. tőkekövetelés ennek 1899. évi január hó 30 napjától járó 6% kamatai, 1/3% váltó díj és eddig összesen 75 kor. 10 fillérben bíróilag már megállapított költségek erejéig Valisarán alperesek lakásán leendő eszközzésére 1901. évi december hó 9. napjának délelőtti 9 órája határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-cz. 107. és 108. §-a értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek, szükség esetén becsáron alul is el fognak adatni.

Amennyiben az elárverezendő ingóságokat mások is le és felülfoglaltat-

ták, és azokra kielégítési jogot nyertek volna, ezen árverés az 1881. évi LX. t.-cz. 120. §. értelmében ezek javára is elrendeltetik.

Kelt Déván, 1901. évi november hó 19. napján.

Dózsa Sámuel,
kir. bír. végrh.

3816—1901 sz. kig.

Pályázati hirdetés.

Hunyadvármegye szászvárosi járásához tartozó Benczencz, Piskincz és Gyalmar községekből álló benczenczi körjegyzői állás Benczencz székhelyel nyugdíjazás folytán üresedésbe jövén, annak választás utján leendő betöltésére ezennel pályázatot hirdetek.

Érintett jegyzői állás javadalmazása a következő:

1. Évi törzsfizetés 1160 kor.
2. Évi lakbér, 120 korona.
3. Évi írói átalány 36 kor.
4. Körjegyzői levélhordó díj 151 kor. 36 fillér.
5. Magán munkálatokért szabályrendelileg megállapított díjak.

Felhivom ennél fogva mindazokat, kik ezen állást elnyerni óhajtják, miszerint az 1883. évi I. t.-cz. 6. §-a illetve az 1900. évi XX. t.-cz. 3. §-ában előirt minősítésüket és eddigi működésüket igazoló okmányokkal fölszerelt kérvényeiket f. évi december hó 7-éig bezárólag annyival is inkább nyujtsák be hozzám, mivel a hiányosan fölszerelt avagy később érkező folyamodványokat figyelembe venni nem fogom.

A megválasztott körjegyző anyakönyvvezető helyettesé váló kinevezése esetén 80 kor. tiszteletdíjra tarthat igényt.

Választási határidőül f. évi december hó 9-ik napjának d. e. 9 óráját Benczencz község körjegyzői iródjában tűzöm ki.

Szászváros, 1901. évi november hó 15-én.

Fodor Gyula,
főszolgabíró.

573—1901. végrh. szám.

ÁRVERÉSI HIRDETÉNY

Alulirt bír. végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a szászvárosi kir. járásbíróság 1897. évi 7407 számú végzése következtében Dr. Vlad Aurel ügyvéd által képviselt «Ardeleana» javára Kazan luon lui és t. ellen 40 kor. 40 fill. s jár. erejéig 1901. évi szeptember hó 14-én foganatosított kielégítési végrehajtás utján lefoglalt és 630 koronára becsült következő ingóságok u. m.: szarvasmarhák és sertések nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek az algyógyi kir. járásbíróság 1901. évi V. 11/2 számú

végzése folytán 20 kor. hátralékos tőkekövetelés, ennek 1899. évi december hó 7. napjától járó 8% kamatai, 1/3% váltó díj és eddig összesen 50 kor. 20 fill.-ben bíróilag már megállapított költségek erejéig Mádaközségében végrehajtást szenvedő lakásán leendő eszközzésére 1901. évi december hó 14. napjának d. e. 10 órája határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-cz. 107. és 108. §-a értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is elfognak adatni.

Amennyiben az elárverezendő ingóságokat mások is le és felülfoglaltatták s azokra kielégítési jogot nyertek volna jelen árverés az 1881. évi LX. t.-cz. 120. §. értelmében ezek javára is elrendeltetik.

Kelt Algyógyon, 1901. évi november hó 30. napján.

Ruszuly Imre,
kir. bír. végrh.

Sz. 6294—1901 ttkvi.

Árverési hirdetésnyi kivonat.

A szászvárosi kir. jbiróság mint ttkvi hatóság közhírré teszi, hogy Irimie Niculae végrehajtatónak Toma Nicodinné végrehajtást szenvedő elleni 108 kor. 40 fill. tőkekövetelés és járuléka iránti végrehajtási ügyében a dévai kir. törvényszék (az algyógyi kir. járásbíróság) területén levő az Arany Gyertyánoson fekvő az Arany gyertyános 223 számú tjkvben A † 1. rd. sz. 1076 hrsz. 102 kor., A † 2. rd. 1587 hrsz. 22 kor., A † 3. rd. 1636, 1637 hrsz. 406 kor., A † 4. rd. 1714 hrsz. 79 koronában az árverést ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1902. évi január hó 21-ik napján d. e. 9 órahór Arany község házánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is el fognak adatni.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át készpénzben, vagy az 1881. évi LX. t.-cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333 sz. a kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez leteni, avagy az 1881. évi LX. t.-cz. 170. §. értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

A kir. jbiróság mint ttkvi hatóság.

Kelt Szászvároson, 1901. évi október 23-án.

Sóhalmi,
kir. albiró.

Moartea cloțanilor!

(Felix Imisch, Delitzsch)

este materia cea mai bună pentru a otrăvi repede și sigur cloțani și șoareci.

Nu e vătămător oamenilor și animalelor de casă.

Se capătă în pachete cu câte **30 cr.** la farmacia: **N. Vlad din Orăștie.**

3—7

„ARDELEANA“

INSTITUT DE CREDIT ȘI ECONOMII, SOCIETATE PE ACȚII ÎN ORĂȘTIE

Capital social: cor. 500.000. Fonduri de rezervă: cor. 330.000

(92) Depuneri: peste cor. 2.000.000. 35—

Institutul face următoarele operațiuni, la cari recomandă serviciile sale:

1) acordă împrumuturi cu interese de 8%;	4) cumpără și vinde mărfuri și produse;
2) primește depuneri, dela particulari cu 5 și cu 5½, ear' dela corporațiuni culturale cu 6%;	5) arîndează și exarîndează realități;
3) cumpără și vinde realități;	6) cumpără și vinde efecte publice;
	7) mijlocește operațiuni, specificate sub 3, 4, 5.

Ori-ce atacere se poate rezolva verbal în biroul institutului, ear' în scris prin corespondență.

Orăștie, 1901.

Direcțiunea.

1173—1901. vėgh. șzám.

Árverési hirdetmény.

Alulirt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a dévai kir. törvényszék 1898. évi 1302 sz. végzése következtében Dr. Vlad Aurel ügyvéd által képviselt „Ardeleana“ pénzüintézet javára Muntean Mihály és t. ellen 318 kor. s jár. erejéig 1899. évi szeptember hó 19-én foganatosított kielégítési végrehajtás útján le foglalt és 740 koronára becsült, következő ingóságok, u. m.: szarvasmarhák, egy csürös istálló széna és egy ökör szekér nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a dévai kir. járásbíróság 1901-ik évi V. 746/6 sz. végzése folytán 318 kor. tőkekövetelés ennek 1896. évi június hó 19. napjától járó 6% kamatai, 1/3% váltó díj és eddig összesen 48 kor. 20 fillérben biróilag már megállapított költségek erejéig Lesnyeken alperes lakásán leendő eszközlésére 1901. évi deczember hó 11. napjának délelőtti 10 órája határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-cz. 107. és 108. §-a értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek, szükség esetén becsáron alul is el fognak adatni.

Amennyiben az elárverezendő ingóságokat mások is le és felülfoglaltatták, és azokra kielégítési jogot nyertek

volna, ezen árverés az 1881. évi LX. t.-cz. 120. §. értelmében ezek javára is elrendeltetik.

Kelt Déván, 1901. évi november hó 20. napján.

Dózsa Sámuel,
kir. bir. végrehajtó.

Sz. 3817—1901. kig.

Pályázati hirdetmény.

Hunyadvármegye szászvárosi járásához tartozó Felkenyér nagyközségben folyó évi 600 kor. törzsfizetéssel javadalmazott segédjegyzői állás nyugdíjazás folytán üreseedésbe jövén, ezen állásra ezennel pályázatot hirdetek.

Felhivom ennélfogva mind azokat, kik ezen állásra pályázni óhajtanak, hogy az 1883. évi I t.-cz. 6 §-a, illetve az 1900. évi XX t.-cz. 8 §-ának értelmében fölszerelt kérvényeiket folyó évi deczember hó 5-ig kizárólag annyival is inkább nyujtsák be hozzám, mivel a később érkező kéresek nem fogom figyelembe venni.

A megválasztott segédjegyző anyakönyvvezető helyettesé való kineveztetése esetén 80 kor. tiszteletdíjra tarthat igényt.

A választás folyó évi deczember hó 6-án d. e. 9 órakor fog Felkenyér nagyközség községi jegyzői irodájában megtartatni.

Szászváros, 1901. november hó 15-én.

Fodor Gyula,
főszolgabíró.

„Minerva“

Institut Tipografic

Orăștie.

Se recomandă a executa următoarele:

- Opuri, Broșuri și
- Placate
- Bilete de logodnă și cununie
- Carte și epistole

☆ **Circulare & preț-curenturi** ☆

Note, Bilete de vizită
după plac și cerere
Registre și imprimare
Anunțuri
Compturi și Adrese.
Bilanțuri etc. etc.

Această tipografie e provăzută cu cele mai bune mijloace tehnice și fiind bine asortată cu tot felul de caractere de litere din cele mai moderne, e pusă în pozițiune de a pute executa ori-ce comandă prompt și cu cea mai mare acurateță!

Comandă din afară se efectuează repede!